

BLUEGRASSOVÉ

LISTY

Bluegrassová
asociace
České
republiky

členský zpravodaj Bluegrassové asociace České republiky

ročník XI, prosinec 2006

číslo

5

- » EBMA a EWOBA » Tim Stafford
- » CD Poutníci 2006 » Bean Blossom 2006
- » Servis » Kalendář akcí

Bluegrassová asociace

Co je Bluegrassová asociace ČR?

BA je občanské sdružení založené v roce 1995, které má v současnosti kolem 300 členů z Česka i Slovenska. Celou organizaci řídí zvolené předsednictvo. Předsedou je (od roku 2004) kytarista David Němeček.

Co je cílem BA?

Cílem BA je, aby se bluegrassu dařilo v ČR co nejlépe; aby se rozvíjel, byl v kontaktu se zahraničím a co nejvíce se rozšířil. BA se snaží zajistit co největší informovanost svých členů.

Jaká je činnost BA?

- » BA vydává dvouměsíčník Bluegrassové listy, do kterého mohou přispívat všichni její členové. Jejich obsahem jsou např. internetové bluegrassové adresy, informace o nových CD, o bluegrassových skupinách, o festivalech a koncertech atd. Členové inzerují v BL zdarma.
- » BA využívá databázi členů k zasílání pozvánek na nejrůznější bluegrassové akce.
- » BA vyhláší každoročně anketu o nejlepší instrumentalisty a vokalisty. Výsledky oznamuje na festivalu Banjo Jamboree.
- » BA pořádá nejstarší evropský bluegrassový festival Banjo Jamboree.
- » Internetové stránky BA jsou na adrese <http://bacr.czechweb.cz>.
- » BA vítá další náměty svých členů.

Výhody členství

- » sleva 3 až 10 % ve vybraných obchodech s hudebninami
- » zařazení do databáze členů (pozvánky na BG akce)
- » Bluegrassové listy (zhruba každé dva měsíce)
- » možnost přispívat do Bluegrassových listů a tak informovat své kolegy (o koncertech, festivalech atp.)
- » možnost hlasovat v anketě o nejlepší instrumentalisty a vokalisty

Chceš-li se stát členem BA, pošli 200 Kč složenkou na adresu:

Bluegrassová asociace ČR
Heyrovského 14
635 00 Brno

nebo bankovním převodem na číslo účtu 108596029/0300.

Členství platí 12 měsíců od zaplacení příspěvku.

Případné informace na tel. číslech členů výboru:

Tomáš Ludvíček

(za pracovní výbor – databáze členů)
mobil: 603 180 123, e-mail: tomas_ludvicek@seznam.cz

Miroslav Jiříšťa

(za pracovní výbor – šéfredaktor BL)
mobil: 602 932 026, e-mail: jiriste@email.cz

David Němeček

(předseda)
mobil: 602 741 882, e-mail: davidn@volny.cz

Změna šéfredaktora BG listů

Od října 2006 mají Bluegrassové listy nového šéfredaktora. Stal se jím Miroslav Jiříšťa, banjista ze skupiny Album z Chomutova. Své příspěvky proto posílejte na novou e-mailovou adresu: jiriste@email.cz nebo poštou na adresu: Miroslav Jiříšťa, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov.

EBMA a EWOPA – nekonečný příběh

Zkřídám všechny a jen velmi nerad reaguji na některé drobné nepřesnosti v posledních BL. Pouze mé členství v předsednictvu EBMA mě k tomu jaksi „nutí“. A některé věci možná zaslouží opětovné vysvětlení. Takže snad jen krátce:

EWOP byl skutečně zpočátku koncipován jako festival putovní. To se ale záhy (mj. i po nepříliš skvělém výsledku jeho konání v Němčicích) ukázalo jako nesmysl, protože (jak víme např. z pořádání BJ v Čáslavi) dát dohromady skupinu lidí, kteří táhnou za jeden provaz (stejným směrem?) chvíli trvá.

Po uspořádání festivalu v Holandsku vznikla na základech EBN (Evropská Bluegrassová Síť) asociace **EBMA**, kde je členství placené, členové dostávají časopis, slevy, volí předsednictvo atd. Dennis Schut se v té době nepohodl s Rienkem Janssenem a Paolo Detwillerem, kteří toto prosadili, a založil si (registroval?) **EWOP** na svoji osobu.

Od té doby existuje Dennisova EWOPA a Paolova, Rienkova (a mj. moje) EBMA, které se navzájem částečně ignorují a všeobecně nemají moc rádi. To celkem trefně komentovala Liika v „P.S.“ ke

svému článku „EWOP v La Roche Sur Foron“, který pořádal Dennis.

„Dennisův“ EWOP byl mj. v Kolíně, Hradci nad Moravicí, Německu a nikde se s velkým úspěchem (zejména u diváků) nesetkal. Je jen dobře, že Dennis konečně po několika problematických letech sehnal mimořádně schopné organizátory, kteří celý festival kvalitně zajistili.

Americká (a celosvětová) **IBMA nesponzoruje (holandský) EWOP ani EBMA**, ale vypisuje **granty**, z nichž některé se EBMA daří získávat.

Pevně věřím, že jednou zášť pomine a všichni bluegrassisti se spojí a napnou síly společným směrem. Než se tak stane, dávám já přednost EBMA, kde (stejně jako v BAČR) členové volí vedení a když se na to vedení třeba rozhodne vykašlat, najdou se mezi členy další, kterým bude tato činnost připadat (slovy Václava Havla) smysluplná?

Jak to vidíte vy, nechávám zcela na vás.

Petr Brandejs

11. podzimní bluegrassová dílna PBB

Každoroční **11. podzimní bluegrassové dílny Petr Brandejs Bandu v Malých Svatoňovicích** se zúčastnilo **85 žáků** a **10 lektorů** (banjo, mandolína, kytara, dobro, housle, kontrabas, zpěv).

Mezi už tradiční vrcholy tohoto hudebního ví-

kendu (letos 13.–15.10.) patřilo sobotní vystoupení PBB + lektorů před vyprodaným hledištěm Svatoňovického kina.

Zimní dílna PBB se koná 23.–25.02.2007 v Novém Jičíně. Více na <http://sweb.cz/brandejs>.

foto: Jindra Hylmar

Tim Stafford

«Kingsport, Tennessee»

Tima Stafforda poznáte na podiu podle kníru a kudrnatých vlasů, „trochu divné pravačky“ a na nahrávkách podle nádherného tónu, který dělá i jednoduchá sóla zajímavá.

Tim začal s kytarou v osmnácti po čtyřech letech hraní na banjo. Začínal v několika místních kapekách, spoluzakládal skupinu Dusty Miller, která byla asociací SPBGMA jmenována kapelou roku 1990. Za několik měsíců (s ním i Adam Steffey a Barry Bales) přešli k Alison Krauss & Union Station. Ta hned v roce 1991 získala titul kapela roku od IBMA,

Tim o rok později odchází, aby se mohl víc věnovat svému synovi, který se právě narodil. Přesto v roce 1993 obdrží cenu Grammy za svůj podíl na desce AKUS – „Every Time You Say Goodbye“. V roce 1994 zakládá kapelu Blue Highway, se kterou dodnes hraje a sklízí ceny a zasloužený obdiv fanoušků.

Před tím, než se začal hudbě věnovat na plný úvazek, získal vysokoškolský titul PhD. z historie a vyučoval sedm let na různých univerzitách, kromě historie i kytaru a banjo na „bluegrassové katedře“

East Tennessee State University. Vyučování kytary a bluegrassu se pak věnoval na spoustě různých workshopů a BG kempů po celých státech. V roce 2001 mu vyšla první video škola „Acoustic Guitar Fundamentals“, ve stejném roce byl jmenován asociací SPBGMA kytaristou roku. Kromě toho byl také viceprezidentem správní rady asociace IBMA a členem Birthplace of Country Music Alliance v Bristolu.

Tim je nejen skvělý kytarista, ale také slušný zpěvák a autor nádherných písní, z nichž mnohé se staly moderními bluegrassovými hity. Jeho písně nahráli např. Ronnie Bowman, Claire Lynch, Mountain Heart, Dan Tyminski, Jim Hurst, Mark Newton, Scottie Sparks, Lonesome River Band a samozřejmě jeho kapela Blue Highway. Jako studiový muzikant se podílel zhruba na 80 nahrávkách, na spoustě dalších figuruje jako producent (např. instrumentální nahrávka roku 2001 „Knee Deep in Bluegrass: The Acutab Sessions“). Za všechny jeho nahrávací počiny zmíním společně DVD s Jimem Hurstem a Bryanem Suttonem „Live in Nashville“ a relativně čerstvou solovou desku „Endless Line“.

Hraje na kytary Martin, Mike Long Guitars a Composite Acoustic Guitars („nerozbitná uhlíková kytara“). Další informace na www.tim-stafford.com.

Ondra Kozák
www.bluegrassguitar.wz.cz

Tabulatura

Monrobro

Album: *Blue Highway- Still Climbing Mountains*

Tim Stafford

Capo 2

1 3-2-0-3-0-0³0 | 3-3-4-0-3-0-2 | 3-2-0-3-0-0³0 | 3-3-4-0-3-0-2 | 3-2-0-3-0-0³0

2 3-3-4-0-0 | 3-2¹1-3-4-0-3²0 | 0-0-3-0-0-3-0-0 | 3-3-2-2-0 | 3²0-0³0-0

3 3²4-3²4-0-0 | 3-2-0-2³0-2-3 | 0-3-5-0-0-0 | 3-3-3-3²2 | 2-3-0-3-0-3-0-3

4 0-0-0-0 6⁷ 6-7 | 8 0 8 5 | 8 6 7 6 8⁷ | 6 7 5 7 5²7 6 7² | 5 8 0-0-3-5 0-0

5 6⁸ 8 8 8-8 10 | 10 8-6 7 6-6 | 5 7 5 7 5-3 5 | 4-0 3-0-0 5 | 6-8 0 8 5 | 8 6 7 6 8

6 6 7 5-6⁷ 6-7 | 5 8 0-0-3-5 0-0 | 6⁸ 8 8 8 0 | 5² 6 5 6-5-6-8-5 | 6 7 5 7 5 8 5 7

7 8 9 0 3 0 0 2 | 3 1 3 1 3 | 2 2 2 2 | 1 3 1 3 | 5 3 1 3 4 3 0

8 3² 0 3 0 5 7 | 6 5 8⁷ 8 5 6 | 7 6 6⁵ 7 5 7² | 5 8 8 9 0 3 0 | 0

NÁZOR

Bluegrassové listy č. 4 (září 2006) jsem si, tak jako pokaždé, přečetl s velkým zájmem. Rozhodl jsem se reagovat na odstavec článku, který na straně 8 popisuje Banjo Jamboree 2006. Jedná se konkrétně o „kastující organizátory“, o dělení kapel na moderní a tradiční, v obleku ano či ne, jeden mikrofon nebo řada mikrofonů, baskytara nebo kontrabas atd.

Musím případně čtenáře hned zkraje upozornit, že na letošním Banjo Jamboree jsem nebyl ani jako účinkující, ani jako divák. Bluegrass sleduji jak jen to jde, a to proto, že jsem jej od roku 1972 aktivně hrával a tak jsem si tu upřímnou muziku zamiloval, že si bez občasného „brnknutí“ a takřka denního poslechu neumím představit svůj život. Sám jsem nikdy muziku jako takovou neškatulkoval, dělil jsem ji vždy jen na dvě skupiny. Na dobrou muziku a špatnou muziku. Časem došlo ke změně a to díky tomu, že mě zcela pohltil a zaujal bluegrass a zcela vyplnil první skupinu, dle mého dělení, dobrou muziku. Nic jiného se tam již nevešlo a proto jsem druhou skupinu přejmenoval ze špatné na ostatní, protože u nás našťásti převládá spíše dobrá muzika a spouště lidem bych křivdil jen proto, že nehrají „tu naši“.

Můj názor je takový, že vyzkoušet se má všechno. Není ani možné cokoliv přikazovat a nakazovat, nebo dokonce zakazovat. Tzv. experimenty v oblasti nástrojového obsazení, stylu zpěvu, elektrifikace nástrojů apod. by se měly dostávat mezi posluchače, protože jinak, dle mého, nelze získat objektivní názor na věc. Potom je na každém, jaké zaujal stanovisko a nakolik dotyčného ovlivnila tradice, jaký má vkus, co se mu líbí a co ne. Já to cítím tak, že pokud si chci bluegrass opravdu užít a vychutnat, sáhnu po DVD s kapelou hrající v obleku, protože hrát bluegrass na opravdu vysoké úrovni je přece slavnostní okamžik a oblek vyjadřuje úctu k tomu hudebnímu stylu, vzešlému z bídý a dřiny s jeho nenapodobitelným zpěvem a podmanivými sóly bránými výlučně na five banjo, mandolínu, housle a kytaru, to vše doplněné kontrabasem, vše bez jediného drátu a elektriny. A to proto, že to tak má být a že mi to tak prostě zní nejlépe. Přidají-li hráči trochu choreografie kolem nejlépe jediného mikrofonu, je zážitek dokonalý. Je to bezesporu zajímavější a kdo zkusil dá mi za pravdu, že to není nic jednoduchého. Je to docela umění být na sólo včas u mikrofonu, přitom si nepoškodit nástroj o spoluhráče, neporazit spoluhráče a samozřejmě u toho všeho dobře vypadat. Žádný shon či křečovitý pohyb. A hraje-li se zrovna klasika jako „*Pretty Polly*“, je to opravdu zážitek!

Určitě mě ovlivnily některé příhody, jako třeba ta, kdy na bývalých předkolech PORTY byly nastaveny mikrofony zvukařem na převládající trampské a folkové kapely. Když jsme začali hrát my, snažící se o bluegrassovou věc – čili sóla a specifický zpěv, zvukař téměř vždy čile příslušný mikrofon stáhl, aby vše znělo pěkně vyrovnaně. Domluva a vysvětlení nebylo možné a tak jediným řešením bylo hrát na mikrofon jediný a při sólech na něj tzv. nabíhat. Nechci se dotknout tehdejší generace zvukařů, ale nás prostě nenamíchali.

Svého času, kolem roku 1980 mě poměrně dlouho a vytrvale přemlouvali z místní tramp + folk + pop kapely, abych s nimi hrál. Namítl jsem, že se přeci věnuji úplně jinému hudebnímu žánru. Prý nevadí, přesně mi řeknou co kde budu hrát a na můj dotaz, jaký to pak bude mít tedy význam odpověděli, že tam pouze potřebují mít zvuk banja.

Před asi třemi lety jsem byl pozván na šestý ročník festivalu „*Bluegrass Night*“ do Litic. Koncert trval asi 3 hodiny a vyznačoval se tím, že na jednu hodinu hraní připadla jedna kapela hrající bluegrass a ostatní čas hráli třeba folkoví Toman a lesní panna, neustále se divící, že tam byli pozváni a přítom hrají jiný styl. Ptal jsem se pořadatelů, proč tomu tak bylo, když název akce byl jednoznačný a odpověď zněla, že měli obavu, že budou posluchači odcházet, až se na ně 3 hodiny „povál“ jednotvárná, stále táž muzika. Nepochopil jsem to. A neměl bych výhrady, kdyby se to jmenovalo třeba Noční muzicírování, kde občasný bluegrass by byl milým překvapením.

Již před lety jsem slyšel, že bluegrass je překonáná věc na ústupu, odsouzená k zániku. Když slyším „inovovaný, experimentální“ bluegrass s jiným nástrojovým obsazením, elektrickými houslemi, vyvolá to u mě vždy pocit, že už fakt končí a snaží se ještě nějakým tím trikem někoho upoutat. Naštěstí je mnoho příkladů, kdy klasický bluegrass dokazuje, že je nevyčerpatelnou studní melodií a nápadů bez potřeby experimentu. Pokud se k němu přistupuje s pokorou a úctou a alespoň snahou mu porozumět.

Srdečný pozdrav Vám všem

Honza Štefek

CD: Poutníci – 2006

(P/C–2006, Jiří Mach 01–2006, www.poutnici.cz / celkový čas 42:57)

I železo se musí kout (Jiří Pola – Milan Jablonský) / **Máš jen svůj plán** (Jiří Pola – Josef Prudil) [Mezihra: Waltz For Debbie – Evans William John, Lees Gene] / **Krásná barakuda** [Killer Baraccuda] (Kris Kristofferson – Josef Prudil) / **Tak jsem se ptal** (Jiří Pola – Josef Prudil) / **Vina za vinou** (Jiří Pola – Milan Jablonský) / **Já stárnu** (Jiří Pola) / **Fata morgana** (Jiří Pola – na verše Jana Nerudy upravil Jiří Pola) / **Má dívka** (Jiří Pola – Josef Prudil) / **Šaty na ramínkách** (Jiří Pola – Karel Plotěný) / **Velký vůz** (Jiří Pola – Tomáš Choura) / **Šifra mistra Leonarda** (Jiří Pola – Milan Jablonský) / **Poslední jízda** [Casey's Last Ride] (Kris Kristofferson – Milan Jablonský) / **Vítr vál** (Jiří Pola – Josef Prudil)

Jan Máca – sólová 6strunná kytara, doprovodná 12strunná kytara, kytarový syntezátor, mandolína / **Zdeněk Kalina** – sólový zpěv (1, 3, 12, 13) / **Jiří Mach** – mandolína, sólový zpěv (1, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 13) / **Peter mečiar** – banjo, elektrické banjo, dobro, pedálová steel kytara / **Jiří „Karas“ Pola** – kontrabas, sólový zpěv (2, 6, 9, 13)

Produkce: Jiří Karas Pola a Poutníci, **zvuková režie:** Jan Friedl, **hudební režie:** Poutníci, **návrh obalu:** Pavel Maleček / nahráno v září a říjnu 2006 ve studiu AV Servis ve Vyšším Brodě.

Málokdy a jen velice nerad se k článku o desce rozhoduji a zavazuji na základě telefonického rozhovoru. Pouze výjimečně slibuji, že recenzi napíši, pokud jsem neměl možnost obsah alba nebo přinejmenším jeho část alespoň jednou slyšet. Jak jsem již několikrát zmínil, je to proto, že chci představovat čtenářům především hudebně zajímavé projekty a mohlo by se stát, že slíbím recenzi na něco, co mne nezaujme, nebo co nebudu považovat za tak zdařilé, abych o tom informoval širší veřejnost. V případě nové desky Poutníků jsem neváhal ani vteřinu. Napsat o nejnovější nahrávce skupiny, která během své existence (a především v 80. letech minulého století) ovlivňovala vkusové měřítko široké posluchačské veřejnosti i mnoha ostatních hudebníků, jsem slíbil ještě předtím, než se mi dostala do ruky a k uchu. A jsem rád, že mohu už na začátku článku říct, že jsem v tomto případě vsadil na dobrou kartu.

Z žánrového hlediska zabíhá obsah této desky od osobitě pojatého newgrassu občas k hranicím širokých plání folku, občas se přibližuje k moderní country a osloví tak patrně širší spektrum posluchačů, než by to dokázal přísně stylově vyhraněný projekt. Významnou akvizicí je v sestavě kapely od září 2005 výsestranný instrumentalista Peter Mečiar střídající banjo, dobro a pedálovou steel kytaru (ve zvuku kapely pro mne osobně novum) a jeho univerzálnost ocení publikum i po nových změnách aranží ve skladbách, kde se stále častěji stává dominantním nástrojem výborně nazvučené dobro na úkor banja (které v klasické akustické verzi vůbec neuslyšíte v sedmi písničkách). Celková koncepce desky je přesto vyvážená a charakteristický sound, který si kapela vytvářela po celou dobu své šestatřít-

cetileté existence, je nepřeslechnutelný (jakkoli se v průběhu let s ohledem na tu či onu sestavu muzikantů v daném období měnil).

Až na dvě z celkové třináctky uslyšíte skladby z dílny Jiřího Poly, jenž se tady jako autor hudby představuje na vícebarevné žánrové ploše s melodicky zajímavým materiálem, který zkvalitňuje také smysluplné a v převážné míře námětově i obsahově nápadité texty Milana Jablonského, Josefa Prudila, Karla Plotěného a Tomáše Choury. V jednom případě byly k textu upraveny verše Jana Nerudy a ani této poněkud neobvyklé kombinaci se nedá nic zásadního vytknout (snad s výjimkou několika archaických výrazů a místy obráceného slovosledu, který je často průvodním znakem poezie tohoto významného českého novináře a básníka). A práve píseň *Fata Morgana* patří po hudební stránce

k nejzajímavějším trackům na albu. Hudba tady svou melodickou linkou, výraznými vyhrávkami na dobro a mandolínovými i kytarovými sóly podtrhuje poněkud skeptický a pesimistický text.

Zbývající dvě skladby z celé sady (*Krásná Barakuda* a *Poslední jízda*) jsou převzaty z bohatého repertoáru žijící legendy americké country Krise Kristoffersona. Osobně jsem rád, že Poutníci připomněli na své nové desce právě jeho písničky, protože tento americký autor, zpěvák a filmový herec je u nás v poslední době v hudební oblasti poněkud opomíjený. Má přitom autorský potenciál, ze kterého nečerpat by byl hřích. A tak obě písně zazpívané kovově znějícím basem Zdeňka Kaliny, nestora kapely, jsou důstojným holdem Poutníků této významné zahraniční hvězdě a současně oživením celého projektu o další hudebně zajímavý materiál. Oba tracky pojala skupina způsobem sobě vlastním, takže je uslyšíte v novém hávu a pochopitelně s neotřelými českými texty. V u nás známější skladbě *Poslední jízda* (*Casey's Last Ride*) mne v instrumentální sloce zejména moment, kdy na zvuk akustického dobra navazuje pedálová steel kytara. Tohle jsou aranžérské detaily, kterých si všímám, které oceňuji a které patří ke kořeni obohacujícímu muziku pro posluchačské gurmány.

Co na desce neuslyšíte, je instrumentálka, byť na ní kapela v současném obsazení samozřejmě technicky má (a vždy v minulosti měla!). Její absence je ale podle mě spíše předností, protože instrumentální schopnosti všech zúčastněných muzikantů ocení posluchači dostatečně ve všech zpívaných skladbách. Kromě toho je svým způsobem možno za instrumentálku považovat mezihru *Waltz For Debbie* v remaku jedné z neznámějších skladeb Jiřího Poly *Máš jen svůj plán* (najdete ji už na starších deskách Fragmentu z doby, kdy byl současný kapelník Poutníků posilou této formace). A pokud už zmiňuji tuhle skladbu, její nynější verze mi teprve teď po letech připadá opravdovější. Jako by získala vyzrálým projevem Polova syrového, matného hlasu, který právě v písničkách tohoto typu nejlépe vynikne. Stárnoucí hlas podtrhuje image skladby, která svým obsahem nikdy nebyla trpkou zповědí dvacetiletého kluka.

Pokud mám zmínit snímky, které mne subjektivně zaujaly nejvíce, nejde o rozhodování snadné, neboť zajímavé jsou bez rozdílu všechny. Ale přesto jsem byl nejvíc osloven těmi následujícími. Je to písnička *I železo se musí kout*, ve které po celou dobu udržují spád pětistrunné banjo a střídající se kontrastní hlasy dvou sólových zpěváků (zde Jiří Mach a Zdeněk Kalina). Bylo dobré dát ji na rozjezd celé desky. Také svižná, melodická a víceméně op-

timistická *Tak jsem se ptal* v podání Jiřího Macha, nejvytíženějšího sólového zpěváka současné sestavy formace, se mi poslouchá velmi dobře. Mimo jiné i proto, že se tady prostřídávají hravá sóla na dobro s výbornou kytarou Honzy Mácy.

Dalším favoritem na desce je pro mne osobně *Vlna za vlnou*, zádumčivá emocionální záležitost. Je to báseň, poezie umocněná jak zpěvem s proměnnou dynamikou, tak citlivou kompozicí mandolíny, dobra a akustické kytary. Nádherná, silně pociťová věc.

Smutná nálada skladby *Šaty na ramínkách* vyniká díky snadno zapamatovatelné melodii, jednoduché instrumentaci a především díky zpěvu. Není lepší volby pro interpretaci této písně než melancholický tón hlasu Jiřího Poly, projev unaveného muže v nejlepších letech, který zcela určitě zná sílu významu všech obrátů v textu Karla Plotěného o rozchodu muže se ženou. Jeho projev vyjadřuje veškeré pocity, které k tomuto námětu patří, a tak je to právě tato píseň, kterou z desky poslouchám nejčastěji. Paradoxně jde o skladbu, která je nejvíce vzdálená jak typickému projevu kapely, tak progresivnímu bluegrassu.

Další moje oblíbená písnička *Vítr vál* celé album uzavírá. Tato skladba se naopak co nejtěsněji blíží zvuku skupiny z doby, kdy vydávala desku za desku. Chytrým nápadem je tady kromě bohaté a pestré instrumentace užití všech tří sólových zpěváků a na konci také jejich zajímavé, byť jen krátce znějící polyfonie. Je to zdařilý závěr zdařilé desky. Ale jak jsem už zmínil, také ostatní skladby, které jsem jmenovitě neuváděl, patří na současně progresivní bluegrassové scéně k nadprůměrným.

Z grafického hlediska jednoduše řešený booklet obsahuje všechny texty (což oceňuji vždycky a nejen u cizojazyčné zpívaných desek, a jak jsem se několikrát přesvědčil, oceňuji tuto skutečnost i posluchači, kteří ani v nejmenším neplánují, že by si někdy písničky sami chtěli zazpívat). U všech skladeb, včetně převzatých, neschází precizní výčet autorů (což nebývá vždy samozřejmostí) a nechybí všechny další potřebné a důležité informace a skutečnosti. I tímhle se projevuje skutečná profesionalita kapely (bez ohledu na profesionalitu faktickou), protože dobrá kapela si uvědomuje, že booklet je vizitkou desky!

Rovněž technická úroveň nahrávky je výborná. Nahrávalo se ve studiu AV Servis ve Vyšším Brodu pod taktovkou zvukové režie Honzy Friedla a nezbývá než konstatovat, že studio si kapela vybrala dobře. Nahrávalo se v září 2006.

Skupina nechala čekat své fanoušky na svoji novou desku od té minulé celé tři roky. Posлуchači se dočkali, album je na světě a poprvé v historii si je Poutníci vydali vlastním nákladem. Kapela v minulosti nejednou oslňovala instrumentálními výkony, pestrá a bohatá, zurčivě perlivou aranží a často i překvapivě vedenou melodickou linkou a harmonií. Téměř vždy stavěla svůj repertoár na hudebně zajímavém materiálu převážně vlastní tvorby a na kvalitních textech. Pokud zabrousím trochu do historie a připomenu silný potenciál autorů, textařů, zpěváků a hudebníků Roberta Křesťana, Pavla Petržely, Františka Linhárka, Svatí Kotase, Václava Vacka, Luboše Maliny, Miroslava Hulána, Jiřího Plocka, Hany Černohorské, Petra Brandejse a dalších, kteří během let kapelou prošli, vybaví se i mladším posluchačům a současné generaci hudebních fandů souvislá řada vydaných desek, které zdobí šestatřicetiletou dráhu kapely. Každý z muzikantů zanechal z doby působení v kapele svůj otisk.

Nynější obsazení je po těch letech jiné a z doby, kdy skupina vydala svoji vůbec první dlouhohrající desku (1987), jsou v řadách formace už jen dva. Zdeněk Kalina a Jiří Pola. Z heroických dob, kdy si Poutníci každoročně odváželi ceny z Porty (včetně Zlaté Porty) a jako první česká kapela v historii získali dvakrát po sobě cenu Americké společnosti pro zachování a rozvoj bluegrassu za nejlepší neamerickou bluegrassovou desku (1989, 1990), zůstaly vzpomínky a trocha nostalgie. Ale hudba jde dál a současná sestava kapely dokázala přijít s novým projektem, který navazuje na její nejlepší roky. V celkovém pořadí kapely je to dvanácté album, ale rozhodně to není album tuctové...

Milan J. Kalinics

Brno, listopad 2006

autor je redaktorem portálu www.bgcz.netsd

BEAN BLOSSOM 2006 (1.část)

Šťastnou souhrou okolností a zejména díky velkorysému pomoci norského přítele Dagfinna M. Pedersena se mi letos na podzim podařilo navštívit dvě nezapomenutelné akce v USA. První byla týdenní přehlídka bluegrassových kapel z celého světa World of Bluegrass 2006 v Nashvillu, kterou pořádá IBMA (Mezinárodní bluegrassová asociace). Její součástí bylo, kromě jiného, vyhlášení nejlepších instrumentalistů, kapel, prodejní výstava všeho, co s touhle muzikou souvisí a hlavně desítky vystoupení a koncertů. Druhým zážitkem byla návštěva jednoho z legendárních amerických bluegrassových festivalů Bean Blossom v Indianě. Jenom pro upřesnění, v Bean Blossom se v témže areálu během roku koná festivalů několik, já jsem navštívil podzimní 32. ročník BILL MONROE BLUEGRASS HALL OF FAME & UNCLE PEN DAYS FESTIVAL, který se konal 20.–23. září. A o zážitky z tohoto festivalu bych se teď rád podělil.

Na Bean Blossom jsme vyrazili z Nashvillu v Tennessee ve středu 20. září brzy ráno, chtěli jsme se ještě cestou zastavit v Kentucky, kde nás lákalo Bluegrassové muzeum v Owensboru a rodiště Billa Monroea, Rosine. Na obou místech jsem už byl před 13 roky a bylo pro mne velmi zajímavé srovnávat tehdejší a současný stav.

První zastávkou bylo Bluegrassové muzeum v Owensboru, které se za těch 13 let změnilo k nepoznání. V přízemí i v 1. patře se nalázá velmi kvalitní expozice, kde je dokonce možno zvolit jako jazyk elektronického průvodce češtinu a která vás provede historií bluegrassu od počátků až po současnost. Vystavena je celá řada fotografií i předmětů z osobního vlastnictví mnoha legendárních muzikantů, vše je doprovázeno výborně zvolenými hudebními ukázkami, rovněž je možno shlédnout několik filmových záznamů vystoupení bluegrassových průkopníků. Mně osobně zaujala elektronická prezentace vybraných skladeb, kde jsem si mohl sám míchat zvuk a pouštět si tak v jednotlivých skladbách třeba jen basu či jednotlivé hlasy nebo třeba jen banjo. Expozici věnovanou bluegrassu mimo USA pak zdobila celá řada exponátů z Čech, kromě jiného též Škola na pětistrunné banjo od Marka Čermáka. Největší radost mi udělala velká fotografie z evropské přehlídky bluegrassových kapel EWOB v holandském Voorthuizen, kde jedním z jamujících na podiu je můj dlouholetý kamarád, banjista a veliký znalec bluegrassové muziky, Milan Leppelt. Myslím, že on je určitě jedním z těch, kteří by měli zdobit zdi bluegrassového muzea. Sečteno a podtrženo, návštěva stojí určitě za to, za těch 13 let se z malého muzea,

nad jehož některými exponáty jsme se tenkrát trochu usmívali, stal důstojný reprezentant naší muziky.

Naše další cesta vedla do Rosine, malé vesničky, v jejímž sousedství měla rodina Monroeů své pozemky a kde se Bill Monroe narodil. I zde se s pomocí peněz od donátorů i z nejrůznějších fondů udělal obrovský kus práce. Rodný dům Billa Monroea (je to ta zřícenina, kterou prochází Bill Monroe ve filmu *Father of Bluegrass Music*) je kompletně opraven a zrekonstruován, uvnitř je expozice věnovaná otci bluegrassu. Dům Charlieho Monroea se opravuje, pozemky, na kterých domy leží a jejich okolí byly vykoupeny a každoročně se zde na Jeruzalem Ridge (ano, ta známá instrumentálka má jméno po tomhle nevysokém horském hřebeni, kde Monroeovi žili) koná festival. Domem nás prováděl sympatický stařík, který zde pracuje jako dobrovolník, musím bohužel říci, že mluvil takovým dialektem, že mu s obtížemi rozuměl i Dagfinn, který mluví anglicky výborně, natož pak já. Zajímavé bylo setkání s nedaleko bydícím chlapíkem, který nás pozval k sobě domů a natočil s námi krátký rozhovor pro TV, ve které pracuje, o bluegrassu v Evropě. Vyprávěl nám, že Monroeovi patřili ve své době v kraji mezi zámožnější, dařilo se zde dobytku a navíc přímo na jejich pozemcích se nalézalo několik malých uhelných dolů, dnes už dávno opuštěných. Malý Bill musel, pravda od dětství tvrdě pracovat, ale o nějaké chudobě se rozhodně nedalo mluvit. Po příjemném odpoledni na Jeruzalem Ridge jsme se vrátili do Rosine a navštívili místní hřbitov, kde je pochován Uncle Pen a většina Monroeoovy rodiny, samozřejmě včetně otce bluegrassu. Každopádně návštěva rozhodně stojí za to, před 13ti lety nebylo v Rosine skoro nic a před návštěvou tehdy opuštěného Monroeoova rodného domu jsme byli dokonce varováni s tím, že majitel pozemků, na kterých se dům nalézal, tenkrát dokonce snad střílel po výpravě bluegrassmilovných turistů z Německa.

Z Rosine už naše cesta vedla přímo na Bean Blossom, kam jsme dorazili večer, první festivalový večer byl už v plném proudu. Nepříjemným překvapením byla zima, na kterou jsem nebyl dostatečně vybaven oblečením, pak už ale následovala jen překvapení příjemná. Festival se koná uprostřed přírody, táboří se na přilehlých loukách i v lese, na loukách většinou obíí americké karavany, v lese se pak stanovalo, všude se samozřejmě grilovalo a zejména jamovalo celou noc. Na dřevěném podiu, ke kterému zezadu přiléhalo několik malých místností se zázeim pro muzikanty, se po 30 – 40ti minutách střídaly kapely. Zajímavý je systém střídání,

každá kapela hraje jedno vystoupení v odpoledním bloku a jedno ve večerním, takže každý má možnost naplánovat si den tak, aby slyšel všechny kapely, o které má zájem a mezitím si lze zajít něco dobrého sníst nebo koupit CD či navštívit některý z mnoha workshopů.

Nabídka jídel by myslím uspokojila každého gurmána, na „hlavní festivalové třídě“ stály vedle sebe stánky jak s typicky americkými pokrmy, jako byly hamburgery, hot-dogy a nejrůznější bifteky, tak i s mexickou kuchyní, polskými klobásami či nejrůznějšími sladkými pochutinami. Jako starý ml-soun jsem vyzkoušel skoro všechno, mým jasným favoritem se stala mexická kuchyně. Hned vedle stánků s občerstvením byla velká zastřešená prodejní plocha, kde po vystoupení rozložily kapely své prodejní stolky s CD, tričky a samolepkami a kde bylo možno zakoupená CD hned nechat podepsat, případně s muzikanty poklábosit a pořídit společné foto. U stolečků tak bylo možno potkat úplně všechny účinkující, od kapel méně známých až po bluegrassové hvězdy jako byl Ralph Stanley, všichni byli velmi milí a vstřícní.

Hlediště byla travnatá plocha, kde nejsou žádná sedadla či lavičky, zvykem zde je přinést si svou vlastní skládací židli. A rovněž je zvykem, že pokud na židli nesedí majitel, může ji používat kdokoli a uvolní ji až po příchodu majitele. Měl jsem s tím zpočátku trochu problém, stále jsem čekal, že mi někdo přijde vyčinit, že sedím na jeho židli, ale skutečně to fungovalo. Je to i logické, protože spousta židliček zeje většinu času prázdnotou, hodně diváků jezdí na festival poslechnout si 2–3 oblíbené kapely a zbytek času tráví jinak. Je úplně běžné, že dohraje kapela a 2/3 publika se zvednou a odejdou a jiní zase přijdou na kapelu následující. Nás, kteří jsme se snažili slyšet úplně všechno a pokud možno dvakrát, bylo nemnoho.

Vzhledem k tomu, že jsme se ještě první večer museli ubytovat v motelu v nedalekém městečku, které se rovněž jmenuje Nashville, stihli jsme ve středu jen poslední kapely. Hned na začátku přiznávám, že každý máme nějaký vkus a že kapely, které mne zaujaly, se nemusí líbit každému a že ne o všem, co jsem slyšel, budu i psát. Každopádně Illrd Tyme Out byli vynikající, stejně jako James King Band, který středeční večer uzavíral. Banjista

Illrd Time Out

JK Bandu vystoupení zpestřil ještě dokonalým parodováním Karla Shifletta, nejsilnějším zážitkem však bylo, když James King zpíval společně s Russellem Moorem a jeho Illrd Tyme Out, z toho tedy běhal mráz po zádech.

Ve čtvrtek bylo hezké, slunečné počasí. Z mnoha účinkujících byl velmi příjemný Jeanette Williams Band, kapela okolo basistky a skvělé zpěvačky Jeanette Williams a jejího manžela Johnnyho, který hrál na kytaru. Kapela hraje pěkný modernější bluegrass s množstvím vlastních písniček.

Další kapelou byl Ronnie Reno & Reno Tradition. Ronnie je synem legendárního banjisty Dona Rena, koncem 50. let začal prakticky ještě v dětském věku jako mandolinista u legendárních otcových Reno & Smiley & The Tennessee Cut-Up, setrval zde skoro 10 let a podílel se na řadě dnes už klasických nahrávek. Dalších 5 let strávil jako kytarista u Osborne Brothers a po této zkušenosti zakotvil na dlouhou dobu u jiné legendy, tentokrát countryové, u Merle Haggarda. V roce 1993 jsem ho viděl ještě s bratrem Waynem jako The Reno Brothers. Současná sestava hraje dílem Ronnieo věci a dílem věci ze repertoáru starých Reno & Smiley, v kapele hraje na banjo Mike Scott a pokud občas zahrál nějaké typické běhy Dona Rena, odpovědí mu byl bouřlivý aplaus. Ronnie je vůbec velmi populární, má svůj pořad v televizi, no a kdo je v televizi, ten prostě je populární. Pořad je to ale

velmi milý, Ronnie kombinuje show s nejrůznějšími hosty ve stylu staré Grand Ole Opry s archivními záznamy z vystoupení mnoha dávno zapomenutých i legendárních muzikantů a vše provází zasvěceným komentářem. Mnoho lidí se vyjádřilo v tom smyslu, že Ronnie tím vším dělá pro naši muziku spoustu užitečné a potřebné práce.

Dalším vystupujícím bylo duo Eddie & Martha Adcock. Eddie Adcock je další legenda, banjista, kytarista a zakládající člen klasických Country Gentlemen, jeden z banjistů, které poznáte po prvních tónech. Dlouhá léta vystupoval v triu se svojí ženou Marthou a basistkou Missy Raines, v poslední době hraje už jen se svou paní, která hraje na kytaru, Eddie strídá banjo a kytaru. Kytaru má na popruhu přehozenou na zádech a banjo má na jakémsi stojanu před sebou, hraje na něj, pak udělá krok k vedlejšímu mikrofonu, sáhne pro kytaru, odehraje sólo a jeho banjo zatím stojí na tyči samotné u vedlejšího mikrofonu. Velmi působivé! Eddie také vlastní firmu zabývající se zvucením, která zvučila celý festival. Svou odpolední show uvedl slovy Lestera Flatta: „To, že ještě žiju, už poznám jen podle toho, že se mi ještě podaří vylézt na podium“ a pokračoval: „No, nakonec už vám hraju 57 let“. Poprvé v životě jsem si uvědomil, že spousta mých vzorů a hrdinů jsou už vlastně dědouškové, člověku to totiž nepříjde, poslouchá staré Gentlemany, říká si, jaký průkopník a inovátor banja ten Adcock je, jenže on to inovoval před 50ti lety! Copak u té první generace bluegrass-

Eddie a Martha Adcock a Tom Gras

sových pionýrů, tam to je celkem jasné, ale Adcock, ten modernista?!? No ano, je to tak, a nechci strašit, ale pravděpodobně stejně stárneme i my. Celé show bylo moc fajn, Eddie hraje na kytaru i banjo svým nezaměnitelným stylem a moc hezky jim to s paní Marthou dohromady zpívá.

Dalším vystupujícím byl Larry Stephenson s kapelou, Larry je vynikající zpěvák a mandolinista a také velmi přátelský a milý člověk. Po Larry Stephensonovi nastoupil kytarista a zpěvák Melvin Goins s kapelou Windy Mountain, jeden z bluegrassových průkopníků. Melvin Goins vystupuje více než 60 let, dlouhá léta hrál se svým bratrem, banjistou Rayem jako The Goins Brothers a v 50tých letech byli velmi populární jako The Lonesome Pine Fiddlers, 1 nebo 2 jejich LP z té doby mám doma. Velkou radost jsem měl z toho, že tentokrát s Melvinem na banjo hrál i jeho bratr Ray, který na tom byl zdravotně velmi špatně, v poslední době se však jeho stav zlepšil natolik, že může opět vystupovat. Oba ctihodní pánové reprezentují první generaci bluegrassových muzikantů a byť nedosáhli takové proslulosti, jako někteří jejich soupeřníci, jsou nesmazatelně zapsáni mezi bluegrassové legendy. Hráli směs standardů i věcí nových, které Melvin napsal (velmi působivá byla jeho písnička věnovaná tragickým událostem 11. září), kapela hrála vkusně a stylově, nakonec kytarista (jeden z nejlepších doprovodných kytaristů, jaké jsem kdy slyšel) i mandolinista byli bývalí Monroeovi Bluegrass Boys a na housle hrál John Rigsby,

který v současné době hraje na mandolinu také s Ralphem Stanleyem II. Tihle gentlemani mají prostě za ta léta z čeho čerpat.

Předposledními vystupujícími čtvrtého večera byli Marty Raybon & Full Circle. Marty Raybon je countryový zpěvák a autor, který se v poslední době věnuje i bluegrassu. Dvakrát jsem se na vystoupení netěšil, 3 dny předtím jsem slyšel jinou countryovou hvězdu, Jima Luaderdalea s kapelu hrát bluegrass v bluegrassovém klubu Station Inn v Nashvillu a příliš mě to neoslovilo. Obával jsem se ale zbytečně, bluegrass to byl jako řemen a kapela si vystříhla i několik gospelů acapella.

Poslední kapelou večera byli Cherryholmes, kapela, která patří v současné době mezi nejpopulárnější bluegrassové kapely v USA. Cherryholmes je rodinná kapela, tatínek zdoobený mohutným plnovousem basa, maminka střídá mandolinu a clawhammerové banjo, jedna dcera hraje fiddle a druhá zvládá bravurním způsobem pětistrunné banjo a dva chlápci, housle a kytara. Kapela předvádí dokonale nacvičenou show se vším všudy včetně stepování, instrumentální výkony jsou úžasné, skvěle jim to zpívá a tlak do publika je skutečně záviděníhodný. Až mi to připadlo skoro až příliš perfektní a bezchybné.

Pokračování příště

Pavel Brandejs.

Servis

NOVINKY V OBCHODĚ LYRA – listopad

5.května 729,512 51 Lomnice nad Popelkou
tel: 493 535 848 - informace
tel: 481 672 014, fax: 481 672 014
email: obchod@lyra.cz
http://www.lyra.cz

- » **David Davis & The Warrior River Boys**
Troubled Times
- » **Various Artists**
True Bluegrass Essentials
- » **David Grisman Quintet**
Dawg's Groove
- » **David Grisman**
David Grisman Bluegrass Experience
- » **Chris Thile**
How To Grow A Woman From The Ground
- » **Andy Statman & David Grisman**
New Shabbos Waltz

NOVÝ ČLENOVĚ BAČŘ

- » **Libor Křenek, BYSTRĚČKA 227**

ZMENA NÁZVU COUNTRY TEAMU

Zdravíme Vás priatelia a aby sme nechodili okolo horúcej kaše, chceme Vám prostredníctvom tohto mailu oznámiť dosť dôležitú správu. Zmena názvu kapely asi nepostihla a nepostihne aktívne hrajúce kapely v tom našom malom Slovenskom country–bg–folk–trampskom showbiznise, no nás táto skutočnosť neminie.

Je pár dôvodov, pre ktoré chceme zmeniť meno kapely, pretože v podstate už dlhú dobu pracuje s iným i keď veľmi blízkym hudobným žánrom, no a nakoniec jeden team už na slovenskom nebi máme.

Prečo tak neskoro? Nuž doteraz sme sa s daným problémom nejak nezapodievali a predovšetkým príchodom dvoch nových členov sa vlastne tento problém načrtol a k tomu všetkému sme sa rozhodli po valnej hromade, že ho zrealizujeme.

Po celej tej ceste od iba tzv. kšeftovej kapely ako sa s obľubou hovorí o hraní po krčmách a puboch, cez newgrass, new acoustic asi predsa zasa len zakotvíme pri tom starom dobrom bluegrasse i keď hlavne so slovenskými textami a v hudobnom prejave podobnom napr. kapele Nitty gritty dirt band. Túto kapelu spomínam preto, že hrá bluegrass a že sa to dá i s bicími.

Aký bude názov? No podľa nás, nie veľká zmena, nesie sa trochu v duchu starého názvu-to aby Ste na nás nezabudli a v duchu hud. štýlu, ktorý veľmi radi hráme a počúvame. Čítali sme jeden článok českého autora, kde označil náš prejav ako country-grass. Zaujímavé slovo, povedali sme si. A tak sme toto slovo trochu pozmenili na **GRASSCOUNTRY**, no a nový názov je na svete.

A čo nové môžete očakávať od kapely GRASSCOUNTRY? Nie nebude to razantná zmena obsadenia či štýlu. Za zmienku stojí novo pripravované CD, ale to už je iná pesnička a moc by som Vám prezradil. Všetky novinky sa zatiaľ dozviete na stránke www.countryteam.sk, ktorá bude tiež časom zmenená.

Jaro Rakay a Roman Áč and GRASSCOUNTRY

DVD PETRA BRANDEJSE

Do Vánoc by snad mělo být konečně na trhu DVD **Pětistrunné banjo v českých country hitech**, které natočil Petr Brandejš. Obsahuje 16 v Čechách nejznámějších skladeb pro banjo (*Toulám se, Veď mě dál, cesto má, Já jdu dál, Loď John B., Severní vítr, Foggy Mountain Breakdown...*) v naprosto podrobném rozboru včetně tabulatur. Vydává G+W Cheb, více na www.gwcheb.cz

FOLKCOUNTRY.SK

Na Slovensku vznikl nový portál www.folkcountrysk, který se věnuje částečně i bluegrasu

BELA FLECK & FLECKTONES

22.01.2007 se uskuteční v Budapešti koncert **Bela Fleck & Flecktones v Millenaris Theater**

BANJO JAMBOREE

Už známe termín konání dalšího ročníku festivalu Banjo Jamboree. Bude probíhat 22. a 23.06.2007 v Čáslavi.

Kalendář akcí

ALBUM

- 02.12.2006** KASS Chomutov– Tradiční country bál
08.12.2006 Bizon (Chomutov) – country zábava
15.12.2006 Ústí nad Labem
16.12.2006 Velichov

BG BAZAR

- 02.12.2006** BG Advent – Kralupy nad Vltavou
14.12.2006 Mladá Boleslav

BG CWRKOT

- 27.01.2007** Sloupnice – hosté PB Band, Album
24.02.2007 Sloupnice – host Black Jack
24.03.2007 Sloupnice – host bude upřesněn

POUTNÍCI

- 07.12.2006** Nové Město na Moravě – Městské kulturní středisko
08.12.2006 Pozoříčce, Sokolovna
13.12.2006 Zatec – Městské divadlo
14.12.2006 Liberec – Experimentální studio
18.12.2006 Praha, KD Mlejn
19.12.2006 Brno – Musilka
20.12.2006 Pozlovice – Hotel Ogar
21.12.2006 Zlín – Zelenáčova Šopa
22.12.2006 Jeseník – BLUE–S Club
- 24.01.2007** Cheb – Západočeské divadlo
25.01.2007 Praha – KC Zahradka
- 14.02.2007** Dvůr Králové nad Labem, Hankův dům
15.02.2007 Šumperk – Velký sál DK
20.02.2007 Benešov – Městské divadlo na poště
21.02.2007 Opava – Minorit
22.02.2007 Ostrava – Výškovice
27.02.2007 Děčín – klub Škuner
28.02.2007 Chomutov – Kulisárna

SALOON V MODRÉM 2006–2007

Začátky: ve 20 hodin

Kde: sál Divadýlka NOVANTA
 (bývalá Černá vdova)
 Debř u Mladé Boleslavi

Info: www.saloonvmodrem.info

22. SALOON V MODRÉM – čtvrtek 14.12.2006
 Sunny Side (Praha)
 BG Bazar (Jablonec n./N.)

SALOON V MODRÉM – sobota 06.01.2007
 aneb Bluegrass Tříkrálový
 Reliéf (Praha) + překvapení
 zpívání v kostele + koncert v sále

23. SALOON V MODRÉM – čtvrtek 18.01.2007
 Blue Gate (Plzeň)
 Flastr (Ml. Boleslav)

24. SALOON V MODRÉM – čtvrtek 08.03.2007
 Sunny Side (Praha)
 10 let kapely + křest nového CD

25. SALOON V MODRÉM – čtvrtek 26.04.2007
 Monogram (Praha)
 Flastr (Ml. Boleslav)

Uzávěrka BG listů č. 6

je 31.10.2006. Informace o svých akcích a články do listů můžete poslat **Miroslavu Jiříště**, **Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov**, případně e-mailem na adresu **jiriste@email.cz**. Redakce si vyhrazuje právo vaše příspěvky podle potřeby upravit. stane-li se tak, tento fakt uvedeme. Zároveň počítejte s tím, že není možné vám vaše příspěvky vrátet.

Zájemci o členství v BAČR

Pošlete **složenkou 200 Kč** na adresu BAČR: Bluegrassová asociace, Heyrovského 14, 635 00 Brno. Platit je možné také **bankovním převodem** na číslo účtu: **108596029/300**. Poštou dostanete průkazku, která platí jeden rok ode dne vystavení. S průkazkou máte slevu na nákup u našich sponzorů, slevu na některé festivaly a dostáváte pravidelně Bluegrassové listy, do kterých můžete i sami posílat své články. Inzerce pro individuální členy BAČR je v Bluegrassových listech zdarma. Naši členové jsou z České a Slovenské republiky, Slovinska, Německa, Švýcarska a Holandska. Členství obnovujete automaticky sami tím, že po uplynutí 1 roku opět pošlete 200 Kč. Nezapomeňte včas hlásit případné změny adresy.

Věříme, že chcete být informováni o koncertech bluegrassových kapel. Předpokládáme tedy váš souhlas s poskytováním vaší adresy kapelám, které rozesílají své pozvánky. V opačném případě nám, prosím, dejte vědět. Pro jiné účely nejsou adresy členů BAČR poskytovány.

© copyright 2006

O svolení ke komerčnímu využívání informací z Bluegrassových listů je třeba požádat na naší adrese. V případě převzetí velkých článků musí náš autor dostat řádný honorář a trváme na uvedení Bluegrassových listů jako zdroje.

Sponzoři

bluegrassové asociace poskytují našim členům po předložení průkazky BAČR 5% slevu na nákup zboží ve svých obchodech. Děkujeme jim za podporu! Jsou to:

COUNTRYON

U vodárny 4, Praha 3 (st. metro Jiřího z Poděbrad),
tel./fax: 222 510 410, otevřeno Po–Pá 10.00–12.30 a 13.00–18.00 h.

COUNTRY HOME

Naděje 1, 471 56 p. Mařenice, tel./fax: 487863963
zásilková služba (katalog zašleme zdarma) – sleva 10 % na veškeré prodávané zboží

MIROSLAV SKOTICA

Krátká 3279, 738 01 Frýdek-Místek
tel. 558623500, fax 558622010

RONDO MUSIC

Jiráskova 712, Dvůr Králové nad Labem

JIŘÍ LEBEDA – Lebeda Instruments

V Koutech 159, Osnice, 252 42 Jesenice
jiiri@lebedainstruments.cz, 10 % sleva

PAVEL MALINA, Hudební nástroje MALINA

Prokopova 22, 397 01 Písek, tel/fax 382 212 544

PETR HAHN – hudební nástroje – COUNTRY WORLD

K. H. Borovského 1422, 356 01 Sokolov
tel. 777 319 040, 352 623 149, e-mail abzest@mbox.vol.cz
5 % sleva na veškeré maloobchodně prodávané zboží

DRECHSLER s.r.o., prodejna hudebnin Strunka

Tyršova 91, 276 01 Mělník
pro členy BAČR sleva 5 % na veškeré maloobchodně prodávané zboží v prodejně hudebnin

firma KOBRLE & STEHNO

Výroba a opravy akustických, elektroakustických a elektrických kytar a baskytar. Pro členy BAČR 5 % sleva z ceny nového nástroje a 15% z oprav.

M&M&Music – Centrum hudebních nástrojů

Riadniční nám. 30, 739 34 Šenov
poskytují členům BA slevu 7 % na zakoupené zboží

Bluegrassové listy, zpravodaj BAČR, ročník XI, číslo 5, listopad 2006.
Uzávěrka 20.09.2006.

Adresa vydavatele a redakce: BAČR, Heyrovského 14, 635 00 Brno.
Vychází nejméně dvakrát ročně.

Zodpovědný redaktor: Miroslav Jiříště, sazba: Miroslav Jiříště, logo: Vince.